

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

- ✓ Ze staršovstva
- ✓ Oświęcim (*m*)
- ✓ Čítanka... *Drago Fišer*
- ✓ Příčinlivá veverka... *DH*
- ✓ ESBU... *Jana Jindrová*
- ✓ III. Bienále pro Diakonii
- ✓ Kalendář na říjen

Tak se nám rozbíhá už III. Bienále pro Diakonii ve Stodůlkách...

... a všichni doufáme, že bude požehnané.

Včera (neděle 18. září) byl takový smutný deštivý den, první, který připomněl, že podzim se nezadržitelně blíží. Psa by nevyhnal. Ale mně to nedalo a večer jsem se vypravila na charitativní koncert k Salvátoru, jehož výtěžek byl věnovaný skupině Dobroduš – služby následné péče pro osoby s chronickým duševním onemocněním, také pod Diakonii ČCE. Říkala jsem si – chceš-li, aby jiní podpořili nás, podpoř ty je.

Bylo to nádherné, skvělá hudba, vřelá atmosféra, i když lavice zdaleka nebyly zaplněny. Zalil mne pocit vděčnosti, že v rámci Diakonie funguje tolik různých zařízení, o kterých se nám před lety ani nesnilo. A kdybych třeba někdy já sama nebo někdo z mých blízkých potřeboval...

Věřím, že i ta naše „trocha do mlýna“ přinese spoustu radosti, tak otevřme svá srdce a nechme vstoupit...

Marta Študentová

Mediální tvář III. Bienále pro Diakonii

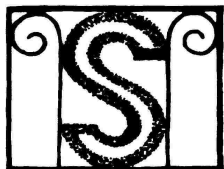
Rozhovor s hercem
Martinem Myšičkou

Co ovlivnilo Vaše rozhodnutí pro podporu Bienále pro Diakonii? Máte k tomu tématu nějaký osobní vztah?

Je pravda, že se ta žádost o podporu ke mně dostala v divadle. Jelikož jsme malé divadlo, vím, jaké to je shánět sponzory a žádat na různých místech o podporu.

(pokračování uvnitř čísla)

Z jednání staršovstva 8. 9. 2011

(zkráceno)

Úkoly trvajících:

Webové stránky (K. Sýkora): probíhá jejich naplňování, fungují, nutno provést spuštění ostré verze s upozorněním, že některé stránky jsou doposud ve zkušebním provozu.

Označení na domě (K. Sýkora a M. Volný): tři čtvrtiny díla jsou hotovy.

Státní vyznamenání pro sestru Duškovou. Zdravotní stav sestry Duškové se zlepšuje, s největší pravděpodobností se ale nebude moci slavnosti zúčastnit.

Duchovenská činnost

Co bylo: Ohlédnutí za prázdninami (pobyt v Alpách, tábor s dětmi v Rovečném, akce mládeže), účast farářů na postgraduálním semináři v Daňkovicích.

Co bude: Od poloviny září všechna pravidelná společná setkání (mj. 11. 9. bohoslužby pro malé a velké s vycházkou Jelením příkopem, 22. 9. Setkání s hostem – Lenka a Wolfgang Schmidtovi: Školní projekt v Kongu, 2.10. křest Daniela Koblice, 9.10. křest Vincenta Holuba a bohoslužby Díkčinění - po nich zpěvohra Dvě vdovy).

Nástup vikáře Petra Tomáška do vikariátu.

Středisko Diakonie Stodůlky : Informace o přípravách Bienále pro Diakonii.

22. 9. slavnost u příležitosti dokončení zahradních úprav ve Stodůlkách.

Finanční zpráva

Od 5. 11. není funkční program Xaverius, již objednána oprava (nová instalace programu i s platbou za tyto úkony).

Provedena platba zálohy a za projekt, celkem cca 300.000 Kč na stavbu v suterénu). Rozpočet je dodržován podle plánu.

Pravidelné sborové platby jsou řádně hrazeny (nemáme aktuální dluhy ani pohledávky).

Příspěvek na Kongo byl odeslán ve výši 70.000 Kč.

Sborová sbírka pro hladovějící v Africe (do konce září).

Kontrola, zda byl odeslán příspěvek na fond solidarity cca 2.500 Kč (červen 2011), pokud ne, urychleně odeslat.

Hospodářské záležitosti: Dokončení stavby v suterénu: Stavba téměř hotova. Je třeba zažádat neprodleně o kolaudaci. Výměna dveří aj. (zapojení elektrického sporáku v kuchyňce místo plynového).

Kopírka v kanceláři má špatný válec; doporučujeme zakoupit novou v cenové relaci cca 15.000 Kč.

Z došlé pošty: Odsouhlasena žádost ze seniorátu o možnost konání pastorálék farářů v období od února do května 2012, zpravidla vždy 2. úterý v měsíci (9-13).

Bude třeba zajistit pohoštění pro účastníky.

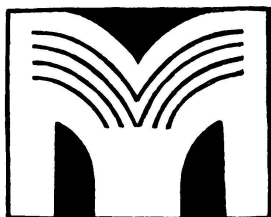
Různé: Vyčištění varhan – provede T. Černohorský.

Žádost Tomáše Trusiny – upozornění na vydání nové knihy Pavla Rejcherta – prezentace ve sboru odložena na říjen

Podzimní bazárek je plánován na 23.10.

Provést přišroubování noh u stolů v Komenského sále.

Podnět Petra Hejla, aby se sbor angažoval v rozšiřování dokumentu o Přemyslu Pitterovi, byl přijat.

Oświęcim - továrna na smrt

Auschwitz-Birkenau, nebo také Oświęcim-Brzezinka. Tato dvě jména naháněla ke konci druhé světové války hrůzu tisícům židů. Ještě dnes, když někoho slyšíme jen zmínit toto místo, nám před očima naskakují záběry hrůzných činů, které si kdysi natočili samotní viníci odsouzení za zločiny proti lidskosti. Záběry vyhublých nemocných lidí umístěných do koncentračních táborů. Hned si každý vzpomene na dokumentární filmy dokládající zvěrstva, která se opravdu stala.

A přece sledování filmů není takové, jako když se tam zajedete podívat osobně. Já jsem tam byl se skupinkou mládeže, když jsme se o prázdninách vypravili do polského Krakova. I sledování sebehrůznějšiho filmu z tepla pokoje má daleko k vyslechnutí vyprávění u desítek děr v betonové desce. Děr vzdálených ani ne 15 centimetrů od sebe. A k tomuto pohledu slyšíte, jakým způsobem zde museli věznění lidé vykonávat svou potřebu. Příslušník SS se samopalem v ruce počítal do deseti, kdy se všichni museli zvednout a vystřídali je další. Bez jakékoli možnosti hygieny, muži a ženy dohromady.

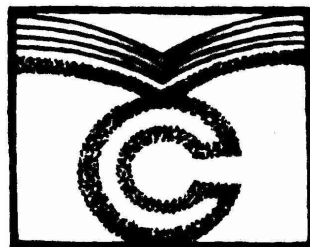
Co také v televizi nedokážete pochytit, jsou gigantické rozměry zmiňovaných táborů. Letadlo ve filmu přeletí přes rozlehlé tábory ve chvílce, ale obejít tábor pěšky zabere víc jak dvě hodiny.

Nejvíc mne ale vystrašila vysoká organizovanost celého toho smrtícího kolosu. Sofistikované způsoby, jak jedince zbavit lidské důstojnosti, jak omezit jeho samostatné myšlení a co hůř, jak si zabíjení tisíců co nejvíc ulehčit.

Ani tento výlet, stejně jako ten do Lidic, se nestal extra veselým zážitkem. Přesto jsem ale rád, že jsme se do Osvětimi vydali. Udělalo mi radost, že i navzdory velmi deštivému počasí bylo v muzeu osvětimského tábora velké množství návštěvníků připomínajících si nedávnou historii i naší země.

-m-

Čítanka židovsko-křesťanského dialogu

Čítanka židovsko-křesťanského dialogu (Kalich / Vyšehrad, 2003) je zvláštní kniha. Její pořadatelka **Helen P. Fryová** vybrala z několika desítek knih, článků či dialogů židovských i křesťanských autorů zajímavé pasáže, které tématicky uspořádala do jedenácti kapitol, například Antisemitismus, Holokaust, Misie, Židovský Ježíš, Spása. Chci upozornit na tři otázky, tři problémy:

Prvním problémem je misie křesťanů mezi Židy. Zdá se mi důležité, abychom pochopili stanovisko, které Emil Fackenheim, židovský teolog, který přežil holokaust, vyjádřil slovy: „Židovský národ nesmí Hitlerovi dopřát posmrtné vítězství.“ Židovství má tradičně 613 přikázání. Nyní jich je 614: tím posledním je přikázání přežít. Víra v Boha Izraele musí přetrvat, ať je jakkoli těžká [str.56].

Jak to souvisí s křesťanskou misí? Židovská teoložka Susannah Heschelová ji vidí tak, že Hitler se snažil vyhladit všechny Židy a zdá se, že křesťanští misionáři usilují o totéž. Píše: „Vyvíjet po holokaustu tlak na Žida, aby konvertoval ke křesťanství, to je vražda duše... Jak nápadnou slepotu projevují ty církve, které nevidí vzácnost židovské existence“ [93].

S pochopením tohoto postoje reaguje katolický teolog Gregory Baum: „Církve si uvědomují, že žádat po Židech, aby přijali křesťanství, znamená usilovat o jejich duchovní vyhlazení a tak i potvrzení holokaustu... Nejvýznamnější církve se odhodlaly odmítnout misii mezi Židy, i když toto rozhodnutí uspokojivě teologicky nevysvětlily. Je to typický příklad, často zaznamenaný v církevní historii, kdy praktické rozhodnutí církví jakožto reakce na nějakou významnou událost předchází dogmatické reflexi a udává tak směr budoucímu vývoji učení“ [99].

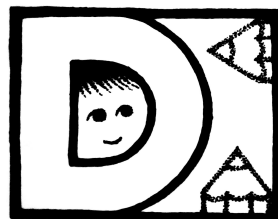
Druhý problém představuje křesťanská exkluzivní soteriologie. Helen Fryová píše: „Mám zato, že potíže nespočívá ani tak v nesouladu ohledně osoby Ježíše, jako spíš v tradičním chápání spásy. Teoreticky církev po celá staletí hájila názor, že bez vědomého přijetí Krista nemůže být spása... Tento exkluzivismus nutně vedl k aktivní misii za účelem obrácení Židů na křesťanskou víru... Toto spojení mezi spásou a degradací bylo zvláště zřejmé v životě Martina Luthera... Svůj život naplnil tím, že vykládal ospravedlnění pouhou vírou v Krista, aby nakonec zjistil, že ani po tomto výkladu Židé nekonvertovali. Po dvaceti letech se jeho postoj k Židům velice změnil. Najednou byl vůči nim nezvykle drsný a nepřátelský... Právě obhajoba exkluzivistického pojetí spásy ho přivedla k naprosté demonizaci a degradaci Židů...“ [42]

Jako třetí chci zmínit vstřícnou christologii některých tolerantních Židů. Helen Fryová na jiném místě knihy pokračuje v citované úvaze: „...tvrdila jsem, že kořenem křesťanského antijudaismu není christologie, ale soteriologie. Vytvořit absolutní christologii, která by se vzdala tradiční exkluzivity spásy, je možné. Jak naznačil Lewis Eron, Bůh může být přítomen pro Židy v Tóře a pro křesťany v osobě Krista... christologie v křesťansko-židovském dialogu se může zaměřit na to, že boží přirozenost byla plně zjevena v Kristu... křesťané mohou chápat Krista jako ústřední postavu křesťanské víry a zároveň poskytnout prostor židovství jako živé a spásné tradici. Kristus má funkci spíše revelační než soteriologickou. Kristus může být přijat jako vyčerpávající zjevení Boha, ale toto uznání není pro spásu nijak zásadní. Spása přichází tak, že se člověk odkloní od sebestřednosti k Boho-střednosti. Nebylo právě toto podstatou Ježíšova učení, jež ve své době hlásal Židům?“ [279+276-277]

Podobně vstřícný postoj v Čítance vyjádřilo více židovských autorů, jmenovitě Pinchas Lapide, vstupující opakovaně do dialogu s křesťanskými teology.

Drago Fišer

Příčinnivá veverka a vykutálený plch

Koncem září potkal plch zrzavou veverku: „Sousedko, není to zbytečné, že bydlíme každý v jiném pelíšku? Co kdybych se nastěhoval k vám? Vidím, že jste celá upachtěná. Já bych vám ve všem pomáhal a bylo by nám spolu dobře.“ Veverka nebyla na takový návrh připravená, a proto si vymínila týden na rozmyšlenou.

Když přišla domů, začala uvažovat: Plch je docela pohledný pán. Chodí v pěkném kožichu a ten černý pruh kolem očí mu moc sluší. Kromě toho má podobné zájmy jako veverky. Také sbírá semena, bobule a ořechy. Asi bychom se dobře shodli. Raději se však půjdu ještě poradit s tetičkou – černou veverkou.

Tetička spráskla tlapy: „Jen abys, holka, nenaletěla! Co je to za nápad, aby veverka bydlela pohromadě s plchem? Brzy bys na to doplatila!“ Zrzavá veverka si však nedala domluvit a když uviděla příště plcha, řekla mu: „Jestli to tedy myslíte se mnou vážně, mohl byste se ke mně nastěhovat třeba hned. Doufám, že si budeme spolu rozumět.“ Ukázalo se, že plch kromě kožichu toho moc na

stěhování nemá, a tak ještě téhož dne opustil dutinu ve starém kaštanu a nastěhoval se k veverce.

Byl říjen a ten byl pro veverku mimořádně důležitý. Byl to měsíc, kdy si začala dělat zásoby na zimu. Příčinnivá veverka od rána do večera sháněla lískové oříšky, bukvice, šřavnatá semínka limby a jiné trvanlivé potraviny a nosila je do své zásobárny. Plch první dny veverce ochotně pomáhal, ale pak si začal stěžovat: „Nevím, co se to se mnou děje, ale píchá mne v zádech a bolí mě strašně nohy.“ Veverka se velice polekala, že by se plch mohl její vinou rozstonat. Asi se moc namáhá! Proto ho přiměla, aby si pohodlně lehl na postel v koutě světničky, a na noční stolek mu dala talířek s nejlepší podzimní houbou, kterou našla. Pak se teprve rozběhla za prací.

Veverka doufala, že se s ní plch brzy opět vydá do lesa a bude pomáhat. Jenže plch z postele nevstával, ale proležel v ní celé týdny. „Ach, ach, stále nejsem ve své kůži,“ naříkal, když mu veverka pomáhala do bačkor, aby mohl dojít alespoň k otvoru do hnízda. Veverka se utěšovala, že plchovi dobře chutná. Opravdu, pod kožichem mu narostlo pěkné sádelnaté břívsko. „Však já nás uživím oba dva,“ říkala si veverka, když večer ukládala do komory to, co nasbírala a pečlivě oloupala.

Jenže po nějaké době se začalo veverce zdát, že nasbíraných semen a oříšků nepřibývá, ale naopak ubývá. Že by vlezl do jejího bytečku nějaký zloděj? Ale to přece není možné! Vždyť přece tady celé dny leží plch a zloděje by musel zahlédnout. Dobrák veverka se podívala na spícího plcha: Asi mu nedávám dost jídla, a proto si musí chuděra občas tajně přilepšit. Nu což, snad tu zimu nějak přečkáme.“

Brzy začalo mrznout a tlustá vrstva čerstvého sněhu se usadila na zemi i na stromech. Někdy veverka nemohla ani ven. A plch ležel v posteli a spal a spal. Zřejmě se rozhodl, že prospí celou zimu. A zima byla dlouhá! Když se zásoby začaly tenčit, nezbylo veverce nic jiného, než se vydat ven a pátrat, zda sežene aspoň semínka ze smrkových šišek. A když pak hladová usínala, často si vzpomněla na to, co jí říkala tetička.

*Jestliže se snadno necháš
cizí řeči okouzlit,
nediv se, když zanedlouho
vzdušné zámky se ti zřítí!*

A co o tom říká bible? - „Prostoduchý kdečemu důvěřuje, kdežto chytrý promýšlí své kroky.“ /Př 14,15/

DH

ESBU - Ekumenické setkání s Biblií a uměním se sešlo po devatenácté

Více než polovina účastníků jsou „vytrvalci“ kteří pamatují první setkání v Bechyni. Před devatenácti lety patřili ke střední generaci, proto letošní téma žalmu 92,15 „Ještě i v šedinách ovoce ponosou“ se zabývalo uměním stárnout. Z našeho sboru se zúčastnilo 7 sester a 1 bratr.

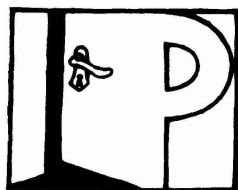
Tradičními přednášejícími byli Dr. Jan Sokol a Jiřina Šiklová. Velice nás zaujal Dr. Zdeněk Kalvach, který zdůraznil, že naprostá většina lidí se dožije stáří a prožije ve stáří dlouhý věk. Proto je třeba pečovat o dobrý zdravotní i psychický stav a neztrácet v důchodovém věku smysl života, zájmy a zodpovědnost za svůj život. Hrozbou pro seniory je „spolehnout se na sociální náruč státu“.

Podle reklam potřebují mladí oblečení, zábavu a rekreaci, zatím co staří léky, pampersky a lepidlo na zubní protézy. Účastníci ESBU mají rozhodně dostatek aktivit a nepatří k obrazu stáří, jaký se takto prezentuje. Prožili pestrý, i když náročný týden se zajímavými přednáškami, koncertem Radka Kvapila, výstavou Jarmily Janůjové a několika podnětnými filmy. Při tradiční gardenparty předvedli, jak vtipně a dobře se umějí sami bavit.

K pružnému průběhu ESBU dovedně přispěl nově zvolený předseda výboru Michael Otřisal, který je nadějí pro omládnutí účastníků v dalších letech.

Přijměte naše pozvání na 20. setkání ESBU v příštím roce, protože - jak pravil Seneca - „Není málo času, který máme, ale mnoho času, který nevyužijeme“.

Jana Jindrová

III. Bienále pro Diakonii 30. 9. – 8. 10. 2011, více: www.bienaleprodiakonii.cz

Dvě vdovy, to je "zpěvohra se smutným začátkem a dobrým koncem" na biblický námět. Vlastně ten název je jen pracovní, jmenuje se to jinak, ale to bychom všecko prozradili. Premiéra se konala v červenci na sborovém pobytu v rakouském Niederthai, pražská premiéra pak bude **v našem sboru v neděli 9. října po bohoslužbách Díkčinění**. V hlavních rolích vystoupí přední dejvický dramatičtí a baletní umělci, zpívá Příležitostný muzikálový sbor a Dejvický dětský sbor.

Podzimní bazárek nás čeká v **neděli 23. října po bohoslužbách**.

Modlitba za domov – Říp **28. 10. 2011** více na www.modlitbazadomov.cz

Mediální tvář III. Bienále pro Diakonii

Rozhovor s hercem Martinem Myšičkou

(pokračování z titulní strany)

Současně si ale uvědomuji, že se stáváme jako divadlo známějšími a díky tomu, že „je na nás vidět“, můžeme pomoci někomu se zviditelnit. Já mám k tomuto projektu, jak bych tak řekl, „laický“ vztah. Prostě vidím, že je to dobrá věc a když jsem se podíval na to, jak vypadá ten stacionář Diakonie a na jaký účel půjdou ty peníze, tak to jedinečně podporuji.

Dozvěděli jsme se, že na Lužinách, blízko Střediska Diakonie Stodůlky bydlíte. Jak se Vám tam bydlí?

První, co mě v téhle souvislosti napadne, je, že tam vznikl centrální park a to kvitují, to je moc dobrá věc. Na druhou stranu je fakt, že se všude staví. Na reklamách čteme „stavíme byty u parku“, ale park se tím leda zmenšuje. Staví tam silné developerské firmy, ale když se člověk na ty domy pak podívá, tak mu přijde, že o ty byty není až takový zájem. Co se týká třeba dětských hřišť, vybavenosti - jako obchody, doktor, metro - tak je fakt, že to funguje. No, nevím, jestli se mám zrovna o těchto tématech rozprávět 😊

Vy jste mi říkal, že se Vám líbila studie dostavby Střediska...

To určitě, ta se mi líbila moc. Nemusí se nikde nic přistavovat do strany, zvýšením budovy vznikne z vnitřních dvorků atrium a prosvětlenou střechou se ten prostor také ochrání.

To atrium mi přijde opravdu jako dobrý nápad, protože se tam lidé mohou potkávat za každého počasí. Je to příjemný prostor, kde ale každý může mít své soukromí.

Co říkáte na propojení výtvarného umění jako benefice ve prospěch tohoto projektu?

Tahle forma je mi opravdu sympatická, je dobré, když se to takto propojí. Já osobně výtvarné umění posuzuji podle toho, zda se mi líbí nebo nelíbí. Je to hrozně zjednodušeně řečeno, zkrátka neznám ty různé techniky a podobně. Někdy žasnu, co vše je považováno za umění, ale třeba na některé obrazy člověk vidí poprvé, podruhé, podesáté a pořád žasne. Něco v nich prostě je. Občas potkám někoho, kdo tomu rozumí a tak u něj vyzvídám, protože mě to zajímá. Nejsem ale žádný odborník.

Tak trochu oklikou se dostáváme k Vaší práci. Čeho si z dosavadních úspěchů nejvíce ceníte?

Určitě si nejvíc vážím divadelní práce. Je to každodenní živý kontakt s lidmi a také těch pár filmů, co jsem dělal. Třeba Občanský průkaz, Protektor, Bratři Karamazovi, to jsou asi ty tři hlavní. Poslední dobou jsem měl štěstí na velmi pěknou práci v rozhlasu. Musím říct, že rozhlas je velmi zajímavé médium. Slyšel jsem, jak jej někdo nazval, tuším, „veřejná samota“. Jde o to, že jej lidé dnes většinou poslouchají sami, ačkoli je rozhlas dostupný pro všechny. Posluchač tedy

vnímá sdělení daleko intimněji a může jej víc prožít. Mluvím teď hlavně o literárních pořadech nebo rozhlasových hrách. Nedávno jsem načítal korespondenci Franze Kafky, což bylo dvacet krátkých dělů v rámci programu „Rok německého jazyka“. Na tomhle programu jsem spolupracoval s paní Kofránkovou a byla to moc pěkná zkušenost. No a pak jsem také u nás v divadle režíroval.

Na to jsme se Vás právě chtěli zeptat. Prý jste si z technických důvodů zahrál i jednu z hlavních rolí. Jak se vám to stalo?

Právě nedávno proběhla derniéra, hra se jmenovala „Krajina se zbraní“. Autorem je Joe Penhall, současný britský docela úspěšný dramatik. Dokonce se tu byl podívat a provedení se mu líbilo. Dali jsme té hře podtitul „hra o lidech, kteří perfektně dělají svoji práci“. Jsou tam čtyři postavy: geniální vynálezce, dentista, ředitelka obchodního oddělení vojenské továrny a tajný agent. V různých situacích, které nastanou, má každý tu svojí pravdu a je na divákovi, ke komu se momentálně přikloní. Je to o tom, jak je důležité být v míru sám se sebou a nemuset si něco nalhávat.

Zatím jste ve výčtu rolí opominul roli Eliáše v nekonečném televizním seriálu Ulice. Dokonce jsem slyšel, že se ta Vaše postava pěkně „vybarví“.

Tak to je pravda, postava, kterou hrají, se v tomhle seriálu již několikrát objevila a zase zmizela. Je to dáno tím, že příběhy postav se různě proplétají a my herci jsme tam chvílemi třeba na zkoušku. Tomu se trochu podřizuje i scénář, který odráží aktuální témata, s kterými tým autorů hodlá diváka oslovit. Tak se moje postava ocitá znovu na scéně a stávám se pachatelem domácího násilí. Když jsem se to ze scénáře dozvěděl, trochu mě to samotného vyděsilo. Když jsem se o téhle problematice dozvěděl více v centru....., přišlo mi, že by to řešení seriálových problémů mohlo někomu pomoci najít řešení v jeho reálném životě.

Nezbývá než popřát mnoho úspěchů v životě a práci a pozvat příznivce Bienále na vernisáž do prostor našeho sboru v neděli 2. 10. 2011 v 18.30, při níž se mohou s Martinem Myšičkou potkat, a dále zveme na podvečerní program Bienále v pátek 7. 10. 2011 tamtéž v 18.30. Při tomto programu zazní úryvky z Komenského Labyrintu světa a ráje srdce právě v podání Martina Myšičky. Děkujeme za rozhovor.

Ptal se Kryštof Sýkora

[obrazy – grafika – fotografie – keramika – sochy...]

Aubrechtová • Boudníková-Špánová • Fischerová • Gebauer • Gemrot • Grus • Härtel • Hilbert • Hodonský • HOLEKA • Horáková • Janůvová • Jentsch • Jiříčková • Kolínský • Kulhánek • Kühne • Macek • Málková • Nesnídalová • Noble • Payne Pazdera • Pivoňková • Pošvic • Rada Miroslav • Rada Ondřej • Radová Šárka • Rejchrt • Samohelová • Skálová • Sokol • Sommernitzová • Springer • Strážek • Šerých • Šetlíková • Štorková • Svábová • Svuger • Tichý • Vávrová • Veselá • Volný • Zátorský • Zejfart • Zlatohlávková

PROGRAM

30. 9. kostel Českobratrské církve evangelické

v Praze 2, Korunní 60

[19.00] Koncert skupiny Jablkoň

[21.00] Dobročinná aukce děl domácích i zahraničních výtvarníků a výrobků klientů ergoterapeutické dílny

2. 10. – 8. 10. 2011 Modlitebna Farního sboru ČCE v Praze-Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, Praha 6

Prostory jsou otevřeny v neděli 2. 10. od 17 h. do 20 h.

Pondělí až pátek 14 – 20 h., sobota 8. 10. 10 – 13 h.

2. 10. [18.30]

vernisaž III. Biennale pro Diakonii, ve sboru ČCE Dejvice, hraje soubor přírodních fléten Syrinx, promluví synodní seníor Joel Ruml, herec Dejvického divadla Martin Mýšička, farář Petr Hudec

3. 10. – 10. 10. 2011 Atrium radnice Úřadu MČ Praha 13, Sluneční náměstí 13, Nové Butovice

Výstava otevřena v pondělí a ve středu 8 – 18 h., v úterý, čtvrtek a pátek 8 – 13 h.

3. 10. [18.30]

vernisaž III. Biennale pro Diakonii zpívá smíšený pěvecký sbor Naši pěvci, promluví starosta D. Vodrážka, ředitel Diakonie D. Sourek a ředitel střediska J. Suchel

Modlitebna Farního sboru ČCE v Praze-Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, Praha 6

4. 10. [18.30]

MUDr. Zdeněk Susa – O srdci, hraje soubor TRIGONUM MUSICUM (David Prosek - hoboje, Lydie Hartelova - harfa a Jan Keller - violoncello) na programu: Bach, Loeillet, Haydn, Debussy a další

6. 10. [18.30]

ThD. Jan Roskovec – „Dejte nám místo...“ (2 Kor 7,2) na piano hraje Matouš Hejřl

7. 10. [18.30]

plánický večer s doprovodem na středověké hudební nástroje – hraje a zpívá Tomáš Najbirt, herec Martin Mýšička čte úryvky z Komenského Labyrintu světa a ráje srdce

8. 10. [10.00 – 13.00] Derrisaž III. Biennale pro Diakonii

Změna programu vyhrazena!

Kalendář na říjen 2011

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	2. 10. křest Daniela Koblice 9. 10. s VP (Díkčinění), křest Vincenta Holuba 16. 10. 23. 10. 30. 10. 6. 11. s VP	P. Hudec P. Hudec/A. Hudcová A. Hudcová P. Hudec P. Tomášek - vikář P. Hudec / A.Hudcová
Biblická hodina	úterý 18:00	
Děti	Nedělní škola: Náboženství:	neděle 9:30 čtvrtek 16:30 pátek 13:30 v ZŠ Suchdol (od 7.10.)
Mládež a dorost	úterý 19:15	
x-cátníci	čtvrtek 20. 10. v 19:30	
Sbor Naši pěvci	středa 18:30; pondělí 3. 10. zpívání na vernisáži Bienále ve Stodůlkách (18:30)	
Křest'an. služba	30. 10. po bohoslužbách	
Klub poznávání	středa 26. 10. ve 14:00 vycházka po Praze (místo bude upřesněno)	
Debatní klub seniorů	pondělí 10. 10. v 15:00 - rozhovor k předchozímu tématu: Ježíšovo evangelium a co v něm není	
Setkání s hostem	čtvrtek 27. 10. v 19:30 - Jong Sil Lee, farář ČCE v Kobyliších, kde vede korejskou část sboru, současně pracuje jako místopředseda ve Středoevrop. centru misijních studií	
Staršovstvo	čtvrtek 13. 10. v 19:30	
Konfirmandi	čtvrtek 17:00	
Zpívání ve Stodůlkách	pátek 9:30	
Bienále		

SOUTERRAIN – sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.

Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce: Pod Terasami 85, 164 00 Praha - Nebušice

tel.: 222 361 505, mobil: 776 24 00 28, e-mail: lydie@hartelova.cz

Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze – Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 224 314 897, 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

e-mail: dejvice@evangnet.cz, č. ú.: 162838359 / 0800